

got, om hvem som skall hafva en sak. Målet blef *l-dt* på honom, föll genom lottning på hans handläggning. *L. bört*, se *Bortlotta*. — *Lot-tande*, n. 4.

LOTTERI, --ri', n. 3. Ett slags spel, då de spelande göra vissa insatser, hvarefter lottning eller dragning af vinstnummer bestämmer vinsterna. Sätta in på *l.* Jfr *Nummerlotteri*. — *Ss. L-direktion*, -direktör, -kollektör, -vinst.

LOTTERISPEL, --ri'spel, n. 3. Ett slags sällskapsspel med nummerade kort, på hvilka vinst-er utfalla efter dragning af tio numror ur ett lotterihjul eller en påse, som innehåller 90 numror.

LOTTKASTNING, f. 2. Lottning med tärningar.

LOTTLÖS, a. 1. Som blifvit utan lott, blifvit glömd vid delning. Brukas ofta i fig. mening, t. ex.: *Naturen har ej lemnat honom l.*

LOTTNING, f. 2. Händelsen, tillfället, för-rättningen, då man lottar om något. *Valet skedde genom l. Låta något ankomma på l.*

LOTTSEDEL, m. 2. pl. — *sedlar*. Sedel, som vid ett nummerlotteri lemnas till en spelande, hvilken gjort insats på vissa derå uppgifna nummer, då han vinner, om någon eller några af dessa nummer vid dragningen utkomma, allt efter insatsens beskaffenhet.

LOTTÄGARE, m. 3. Se *Delägare*.

LOTUSBUSKE, m. 2. pl. — *buskar*. En i norra Afrika vildt växande buske med välsma-kande frukter, liknande små gula plommon. *Zizyphus Lotus*.

LOVA, LOVERA, m. fl., se *Lofva*, *Lofvera*, m. fl.

LOYERA, LOYERING, se *Lojera*, *Loje-ring*.

LUBB, m. 2. Mjukfenig fisk af 2 till 3 fots längd, med brun rygg och grå sidor, samt breda, gula tvärstreck. *Gadus Brosme*.

LUCERN, lusärn, m. sing. En i södra Europa allmän foderväxt. *Medicago sativa*.

LUCIFER, lusi'fr, m. sing. 1) Morgonstjer-nan. — 2) (i nyare kristliga myter) Djefvulen.

LUCK, m. 3. Se *Luckört*.

LUCKA, f. 1. (af *Lycka*, tillsluta) 1) Stängsel af trä eller jern för smärre öppningar, såsom fön-ster, styckeportar, m. m. *L. för ett fönster, för rummet på ett fartyg. L. på en dörr*, stängsel för ett hål på en dörr, hvarigenom smärre föremål kunna in- och utlemnas, utan att öppna dörren. *L. på en slussport*, stängsel för derå anbringadt hål, hvarigenom en mindre myckenhet vatten kan genomsläppas, utan att öppna porten. Se f. ö. *Fönster*-, *Fall*-, *Dam*-, *Källarlucka*, *Bylucka*, m. fl. — 2) (på fartyg) a) En med karm omgifven, fyrkantig öppning i däcket, genom hvil-ken är nedgång till näst under varande däck eller till rummet. — b) Betäckningen öfver denna öppning. Se f. ö. *Akter*-, *Stor*-, *Quartlucka*. — 3) Öppning, mellanrum. *Artilleriet har gjort l-or i lederna*. — 4) Ställe i skrift, der texten saknas. *I detta manuskript äro många l-kor*. — *Syn. Lakun*.

LUCKER, a. 2. (t. *locker*) Lös. *L. jord*. — *Luckerhet*, f. 3.

LUCKRA, v. a. 1. Göra lucker. — *Luck-rande*, n. 4. o. *Luckring*, f. 2.

LUCKÖRT, f. 3. Örtslägtet *Scutellaria*.

LUCULLISK, a. 2. Yppig, frässande. Ordet är bildadt efter *Lucullus*, en Romare, ryktbar för sitt yppiga lefnadsätt.

LUDD, m. sing. (bot.) Långa, mjuka och tätå hår på växtdelar.

LUDDA SIG, v. r. Blifva luddig.

LUDDBORSTE, m. 2. pl. — *borstar*. Ett svampslägte. *Coremium*.

LUDDIG, a. 2. Som har långa, mjuka och tätå hår. — *Luddighet*, f. 3.

LUDDLÖNN, f. 2. En art af trädslaget Lönn. *Acer dasycarpum*.

LUDDTÄTEL, m. sing. Grässlåg med stor blomvippa, som växer på torr, sandig jordmån. *Holcus lanatus*.

LUDDTÄCKE, n. 4. Ett svampslägte. *Trichoderma*.

LUDDVICKER, m. sing. Se *Rågvicker*.

LUDDÖRT, f. 3. Örtslägtet *Filago*.

LUDEN, ludänn, a. 2. neutr. — *et*. Säges om en yta, som är beträckt med långa, mjuka och tätå hår. *L-et skinn, bröst. Den l-dne Esau. L. mössa*, af ludet skinn. — *Ludenhet*, f. 3.

LUDER, lúd'r, n. 3. 1) (egentl.) Den döda kroppen af en häst. — 2) (i allm.) Förgiftadt kött eller lockmat, utlagd för rofdjur. *Skjuta vargar på l.* — 3) (pop. o. fam.) Liderlig qvinna.

LUDERBÖSSA, f. 1. (jäg.) Laddad bössa, som afskjutes, när något djur rör vid ludret.

LUDERGAM, m. 2. Se *Agam*.

LUDERMÄRR, f. 2. (pop.) 1) Gammal märr, endast duglig till luder. — 2) Se *Luder*, 2.

LUDERPLATS, m. 3. Ställe, der luder plä-gar utläggas.

LUDIMAGISTER, m. 2. pl. — *gistrar*. (lat.) Skollärare.

LUDRA, v. n. 1. Locka rofdjur med luder. *L. på en gammal häst*. — *Ludrande*, n. 4. o. *Ludring*, f. 2.

LUF, m. 2. pl. *lufvar*. I. (fam.) 1) Framhåret på en människas hufvud. *Taga, flyga, hugga någon i lufven. Ligga, komma, sätta folk i lufven på hvarandra*, se *Ligga &c. i håret på hvarandra* (under *Hår*). — 2) Luggning. *Gifva, få en l.*

LUF, m. 2. ell. i sing. *Lufver*. II. (fam.) Se *Skålm*. *En stor l. En äkta l.*

LUFFA ell. LUFSA, v. n. 1. (pop. o. fam.) Springa tungt och klumpigt som en björn. — *Luffande, Lufsande*, n. 4.

LUFT, lüftl, m. sing. 1) Det tunga, spän-stiga, flytande och osynliga ämne, som omgifver jorden, *Fria l-en*, se *Fri*, 3. *Hänga, sätta i fria l-en. Frisk, instängd, osund l. Hämta frisk l.*, andas i fria luften. *Uppstiga, svinga sig upp i l-en. Springa, flyga i l-en*, sprängas med knall och uppkastas i luften. *Skaffa, gifva l.*, äfv. (fig.) gifva lättnad, tillfälle att hvila, hämta sig, gifva rådrum. (Fig.) *Stött i l-en*, se *Stött*. — 2) Se *Fönsterluft*. — *Ss. L-artad*, -blåsa, -blåddra, -bubbla, -rening.

LUFTALG, lüftälj, f. 3. Se *Laf*.

LUFTANDE, m. 2. pl. — *andar*. (myt.) Ande, som vistas i luften. — *Syn. Sylf*.

LUFTART, m. 3. (kem.) Särskilt slags luft.

LUFTBAD, n. 3. 1) Sådant slags bad, då man, antingen blottad eller i blotta linnet, ut-sätter kroppen, under måttlig rörelse, för den fria luftens verkan. — 2) Bad, som tages i något slags gas.

LUFTBALLONG, lüftballå'ng, m. 3. Se *Ballong*, 1.

LUFTBILD, m. 3. Se *Synbild*.

LUFTBLOMMA, f. 1. En parasitväxt, som häm-tar sin mesta näring ur luften. *Aërides odoratum*.